

కనులఱన కబగు కంతయీ దేవుడు
పిలుపులన కబగు ప్రియము నతడె
మిథునుసుదండు మిరుకుదైవాచ్ఛే
కోల్డ్రోయ జూదు కుతియెసెపుడు.

ఆత్మ శుద్ధితిసి అవని చదువులందు
త్రథ మత్తరములు కూడించుండు
జీకటింటి లన చెరును గణ్ణిలాల
డస్సహంట తెలుపుచున్న మంట

విష్ణుర్మా! విష్ణుర్మా! విష్ణుర్మా! విష్ణుభి మానులా!

ఓఽితములో మానవుడు సంకల్పంచుకొన్నాడని సాధించవలిన స్నాతంచలదీక్క అత్మపసరమ. చంచలమనస్సుగల వూనవుడు యికార్థమను కడు తికి సాధించ లిచు. ఆచంచలమనస్సు, ఆవిరళక్కామి, దీప్తివిష్ణుర్మాలకు త్రథనమైన సూత్ర ములు. భాలభారకుల బంగారువంటి భవిష్యత్తును వీర్పిడిర్చుకొనవలెనన్న, గౌరవ మర్మాలు ను కొప్పడుకొనవలెనన్న, నిర్మిలామక్కామి, ఆచంచల భీక్క సాధించుటకు త్రయిశ్చించవలిన. జీవితములో వివిధ ఏరిధుల పుట్టు సాపుర్షము, సమస్యలుము, సంరక్షించుకోటమే విష్ణుర్మాల యొక్క త్రథన క్రిత్తము. సాపుర్షసమస్యలు ములు వుండినప్పుడే మానవత్ర ము అభ్యవంట పుష్టుంది. విచిధములు విస్మరించి, సాపుర్షసమస్యలు ములు సాధించిన వాడే స్వర్ణ మానసుడు. విచాలమైన యాదేకమనందు త్రథమానస్యనకు యిరిదులో త్రథనమైన అభిరము వున్నది. త్రథి పెరుడు యాజగ త్రుపునందు ఒక సాపుర్షిక వ్యక్తిత్వము కలిగినయించి వాడే. ఈప్రపంచమే ఒక సమౌహమైన కుటుంబము. ఇందులో మహత్తమము, సమత్తమము సాధించినవాడే విష్ణుర్మా. ఈ సాపుర్షసమస్యలు ములు క్రొడించుచున్నవి.

ఖ్యామామ మ చేచును, క్రిడిప చేచును దేశమ స్ఫ్యోవెచ్చిపైన మానవత్రము అభ్యవంట కూడను సాధించుటకు యిన్నికి ఆవకాశములు వుంటున్నవి. మానవుడు వైపులము స్ఫ్యోలమైన స్వరూపము కొదు. జీనికి సోష్ట్రోస్వరూపము మతించి వున్నది. ఆదే మనస్సు. మానసిక పవిత్రతను, చూపుక్క దిష్ట్రోయ్యోన్న క్రూదిలు విర్మల హ్యాన్న సాధించుటము మానసిక పవిత్రత. నాలోర మానసిక ఏరిమధ్యమైన, పవిత్రమైన విర్మల విశ్వేష్మాన స్వరూపము ధరించినప్పుడే మానవుడు కాంతి భద్ర తలము చేకొర్కుకోగలడు. కనుక మన వుడు కారిక స్ఫ్యోని మానసిక పవిత్రతను ఒత్తువసరమగా సాధించవలినిన బాధ్యత. విష్ణుర్మా

యసియుక్కె క్రైడలయందు వున్నతపైన ఒహామతిని, వున్నతపైన స్థానమను సాధించవలెనని యీబైక్, యీలుతిళ్ళ, యీలుళ్ళను అపలంచించునో ఇదే బైక్కె క్రైడలుళ్ళ అనురంగముల యందు కూడను చేకూర్చుకో వలసి వస్తుంది.

ఇందులో నైలిక ఆణ్ణుళ్ళిక రంగములయందు అత్తవసరమగా గాథి చవలసినది యా యియుక్కె త్రుతిళ్ళని ర్చిల్లులత్తును. ప్రపంచములో యిచిన్న వుపకరమునకు శాఖ వుడు అనేక విధములైన కృతళ్ళ తలను యిచ్చుకుంటున్నాడు. ఇన్నివిధములగా జీవితమునకు అధిరపై, అన్నివిధముల సంరక్షించుటకు సహాయపై ఏండిన పంచభూతముల యియుక్కె రణాన్ని అనుగ్రహించిన పరమాత్మకు మనము కృతళ్ళ తను చూపసాక్షరితిద? ఆగెనిటు, పేత్రీగలి వుండే భూమి అనేక విధములగా జీవి లొకి అనుకోలంచే డోఱితసమస్థయ కూడను భగవం టుని వరప్రసాదమచే. ఎన్ని పంపునిట్లుపిట్టి పని చెసినప్పటికిని ఒక్క మంభ వర్షమునకు సంచి చెకురండే? ఎన్నివిధములైన విసినకట్టంలంచే ఏనురుకున్నప్పటికిని మలయిపూరుతమున టుసాచి రాగలడో? ఎంత రూపేర్కుపు నుచ్చి మనము వైసుకున్నప్పటికి సూర్యాపూర్వకమునకు జీయ కొలండో! ఓకొకి ప్రోకము అందించే సౌమ్యచండ్రియులు, సర్వజీవులకు పూజము క్లుచే, గరిషణయ కురంపించే దైవత్తమును యించు మనము విస్తరించి అభ్యమైన సుఖములను విశ్రించి మానవత్తును కేవలము నిర్ద్రికము గాయించుకోటినికి ఉయిచ్చిన్నాము.

శ్రీచైనకాలముసండి అనేక మండి మహానియులు అనేక భక్తిక్రైస్తవ చేత భగవంతుని ఆణాధించబడు కృతళ్ళత చెప్పుమో కాని డినికే భక్తి ఇనిపేరు పట్టింది ఇదినవిధి మార్గములయందు ప్రపంచమునందు ఆవంచె మంచున్నది.

క్రైస్తవాం క్రైస్తవసంసం విష్ణుపూర్వకాం పాదనే పనం

అభ్యసం వందనం దౌస్సం సభ్యమాత్రునివేదనము.

ద్రుణాం.. కేవలము శ్రవణము చేతనే దివ్యమ్యాన్ని ఆభ్యంతుముగా విశ్వసించి దైవత్తము రోలీసము గాయించుకున్నట్టి ప్రపంచముని వ్యక్తి భారత చక్రవర్తి పోక్కున్నపూర్వజ్ఞా. సర్వ కోల సర్వపస్థిల యందు, మానవత్తును అనుగ్రహించి, జంతుసాం సరచన్ను దుర్భాగమ మానస జస్తిము అట్టు చుట్టుపొనునదని, జీవితాన్ని డాచేనివిత్తపై నారదుడు నిరుత రము గానము గాయించుచూ క్రైస్తవ చేత తసయుక్కె కృతళ్ళత చెల్లించుకున్నాడు. బాబ్లై, దిఖ్ఘత్రాచమను బంధుకాస్తు అనుగ్రహపాల్చై నుండినప్రభువుడు నించర మమ, సర్వాల సర్వపస్థిల యందును దిం పూరి చింతారి అనేసమపూర్వకాం చేతనే తనయిక్కి కృతళ్ళతను భగవంతునికి చూపించుపున్నాడు. పురాణమండి పాదస్థివయ్యానా దిఖ్ఘమైన కిష్కిత్తుమునకు నేవలసిపి తమ యియుక్కె కృతళ్ళతను చెల్లించుకున్నారు. అక్కారుడు వందన చేత రసకృతళ్ళతను అందించుకున్నాడు. పుట్టిరాజు అభ్యసం చేత తనకృతళ్ళతను అందించు పున్నాడు. నేవల చేత నానుమంతుడు కూడను తమచరణ్మానకు తసయుక్కె కృతళ్ళతను చెలుపు కున్నాడు. ప్రియము చేత ఆభ్యసం కృష్ణముకు తసయుక్కె కృతళ్ళతను అందించుకున్నాడు.

ఆశ్రిత్రణాచీతి బలచక్కన్ని పనయింక్కు తళ్ళుతను భగవంతుని అందించుకున్నాడు. ఈసభి సమయానికి కూడను భగవంతుడు ఉన్నర్వొంజిన మనకు భగవంతుడు ప్రసాదించిన మంజే, సుఖమును, కూంతి, సంఖ్యమునకు కృతళ్ళత అందించుకోటపై భక్తుని యొక్క త్రఫినక్కర్తవుని భిన్నిసే భక్తి ఆన్ని పేరులో జగంత్ వ్యక్తి నిహించుకుంటూ వద్దింది. జ్ఞానాన్నిపం దళ్ళమంలయందు దిష్టప్పున భావముబి కలగినప్పటికి పొంకి కొన్నిసమంచిలందు పతనము యెర్పుతూ థుంటుంది. దినస్మీతి ఏంభావిస్తూ మంటుంది. కని అది బెణ్ణెలకమే. తమి జీవి తములో ఏంగి కొబకాను బుకుగౌని, మనుతస్మాతు అందుకొనుటకు గాని అవకాశము వుంటున్నది.

శ్రుతిగతంగా గాని, సామాజికమాగా గాని కిరి ఆశ్రిత్పుస్థిత్ బాయి సభ్యమంల కూడను శాఖాంచుకోవాలి. క్రూరుడే యా జగత్తునయి త్రాశించగలదు. కనుక మనవిధ్వని బాయి సభామంలకూడను ఆఖ పుట్టిగా వించుకోటము విష్ణువుల యొక్క లుభ్యిన క్రమము. ఒక బంధి మంటుంటాడి. అదిక్రింది వేస్తే తింగి లైసి ఎగురుటండి. జీత్తు మండు, శ్వరజ్ఞతలగినఫాడు జీవితము కూడాను అంతే. వెద్ద కొన్ని సమయమంలయి తెను శాస్మీతయందుక్కింది వింపుటికి ఏంగి కాంట కలములో లొనుపైసి రాగలడు. మట్టిమంద్ర తింది వేస్తే పైసి ఎగరదు. శ్వరజ్ఞత లేని మానవుడు, సభామత్తెని వోనవుడు ఇంక్కించి పథ నమయునా ఎగి తొసుపైకి జారెడు. ఉన్నతస్మితి అందుకోలిడు. రావణ యిద్దసమయము నందు తేజ్సవంటుడైన వ్యక్తి, బిలాలయైన వ్యక్తి, కాంతిల కూడిన వ్యక్తి, త్రథములో కూడిన వ్యక్తి ఉన్నడయ్యాడు. ఆతని తేజస్సును, బింగి బిలపరిక్కమమంలను చూచిన రాముల విభేషణుని అడుగుటన్నాడు. ఆమహానియుడు ఎవర్తని. విభేషణుడు రామా ఆతనే శు విన్ తీయిన రఘునాడు అన్నాడు. ఆహాయంత తేజ్సవంతుడు, యంతపరిక్కమమంతుడు, యంత టి బిలవంతుడు ఆయన యా రఘునాకు యచ్ఛమైన బద్దిపుండంచేరెన వాడు యంత నీచ్స్మీతికి దిగి పోయాడు. తేకుండిన మల్లుకాథిపతిగ తొను ప్రకొంచి పుండెవాడని ఆశ్చర్య పడ్డాడు రాముడు.

విష్ణుర్ముగా! మనకెంత ఖుజ బలము, బింద్యిబలము విష్ణున బలము వుండినప్పటికిని గణబలమై లేకుండిన తేవెలకు యాడి రైక్షస సభాము ఇన్ని రూపాందుటుంది. ఈ సర్వబలములలో బాయి గణబలము కూడను మనము చెప్పి కోవాలి. సాధించాలి. గణబలమైన మానవుడు యా జగమ్మునుడు సాధించి తెచ్చి మాత్రము లేదు. మనకు డోచములో అనేక క్ష్యారుక్కుముబి వెంటాడు యా వుంటాయి. ఈ ఆన్నింటికి తట్టుకొని సాధించిన వ్యక్తి నిజమైన మరినవుడు. ఆశ్రుప్రశ్నాసమను, ఆశ్రుబలమును మనము ఆఖ పుట్టి గించుకోవాలి. ఆశ్రుబలమైనడైన వైనికి యొచ్చెన్న కాక్కుము సాధించుటకు విభ కాదు. ఒక పవిత్రమైన ఆద్యుమైన జీవితమును మనము అంఱిచ వలనన్న దివ్యమైన

భృత్యమైన భాషల మన ప్యాదయము ఆపల ఆభివృద్ధిగా వించుకొవాలి. ఆదటుమనకు విధ్య త్రఫోసము కాదు. మనవ జీవితమును ప్రభించుకొనే నిమిత్తము ఇట్టుఅవసరమేగని ఆట్ల పంచమైన మనవల్స్యున్ని నిమిత్తము వలెనస్సును, లకటించువలెనస్సును మనము గుణాలు ఏకాశాలి. ఔన్సహాధి నిమిత్తమై ఆచరించి విధ్యలు జీవితపరమావహి నిమిత్తమై ఆచరించి విధ్యగా గుణములు. సుగుణములలో భాయి విధ్య, విధ్యాలో భాయి సుగుణములు వున్నప్పుడు negative polarity జీరినట్లుగా యారెండింటి యొక్క వికమత్తము చెత ఆసందము మనకు ప్రాప్తిస్తుంది. ఎలాంటి రౌద్రము కైనను సాధించ వచ్చును.

దైవ విశ్వాస ము, కొర్కెదొక్క యారెండు విధ్యాట్లలకు అత్యవసరమం.

మను డియసు. ధామున్ ఆఖ్యావడినన్. ఇతను అప్పెండో హెచ్చెమెల్సులు 1841వ సంవత్సరు రములో ఫిబ్రవరి 11వ చిత్త దిన ఛాయా అనే రాష్ట్రములోపల మెల్లం అనే గ్రామములో పుట్టాడు. ఇతను తళ్లితండ్రుల దగ్గర అనేకచిథ ములైన శిక్షను అనుభవించి కూడాను అట్టు శాస్త్రాధ్యాత్మకమైన ప్రయోగములను చేతను, కొర్కెదొక్క చేతను అనేకచిథములైన, ఆఖ్యార్థికరమైన కట్టులను సాధిసాపచ్చాడు. ఆచను గ్రాముదివ సంవత్సరమనండె అనేక విధములైన ఉంచోలనకు పాల్గొన్నాడు. ప్రత్యుండ్రుల విధ్యలు చెప్పిరాజే నిమిత్తమై అనేకచిథ ములగా త్రమపడ్డురుగాశి భులితము తేక పోయాడి. స్వాయంకు పెట్టేవెచ్చుకొయి. బెకో ఆటవ స్తువులు తన చీతిలో పట్టుకొని ఒక మూలను కొళ్ళుని అన్ని విష్టుము మరల తిఱగి చేటు ఉము యావిధమైన పరిశోధనలోపల నిమస్సిడ్డుఁడు వచ్చాడు. ఒకసాటు రత్నరండ్రులు కోపించివారని ప్రక్కయించి ఘన్యగారములు కాస్సి పరిశోధనలు ప్రారంభించాడు. ఇప్పాధన శీకొంపిల్పువాదము జంగింది. పెట్టుకొళ్పుము వచ్చే ఉణ్ణునా ఆ భాస్తుకొళ్పుంచు కాలిపోయింది. ఈప్రాప్తమాదమనకు ధ్వనిన్ కారణమని గుర్తించి ఉండ్రు ఆపిల్లువాని చేయులు కొళ్పు కెప్పి బజారునకు యాడ్యుకొని ఎచ్చి చూగా కాట్యాడు. ఇంకొలైన యావిధమైన పరిశోధనలు చేయకూడవని చెప్పిత్తుచ్చే చేయవాని కొరాడు. కొని జొయి చెప్పు తేక పోయాడు. కొని రత్న దగ్గరకు పాయి కొళ్పుపట్టుకొని అప్పులూ పరిశోధనలు వేసు చేయటానికి రండ్రి దగ్గరసుండి పర్మిషన్ ఆందించమున్నాడు. మోత్యమూరియైన రత్న ఆశించ చేత త కపసలుని ఆభివృద్ధిని ఆశించి యా పరిశోధనలు అనుమతి యవ్వమని కోండి భర్తాను. భూర్భూయిక్కు బలవందము చేత్త తిరిగి పరిశోధనలకు ఆమోదించాడు తండ్రి. ఆనఁ సుండి తనయింటిలోపల యొచ్చక పరిశోధనలు ప్రారంభించాడు. ఆక్కడ కూడ ను ఒకపెట్టుకొళ్పుము యొర్చడి నిష్పు వుంటులు ప్రారంభమైనాయి. వోది చోలా చెద కు టుంబము. వారటస్సు సామానంతయి భస్సుప్పుంది. జీవిత రండ్రి మరించ వుగ్గిడయ్యాడు. ఆటనిని 11వ సంవత్సరములోపల యాంటి సుండి బయటకు పంపించాడు. ఆపిల్లువానికి మీకా ఆఖరము లిడు. తన ప్యాదయములోపల ఒక విధమైన ప్రతిచ్ఛ పెట్టుకున్నాడు.

ఎట్టిన హింయో పట్టనే ఎట్టితి
 పట్టునెద్దిడుడక అష్టయండు
 కొంగసహింయో కౌరవేకొంగి
 కోర్కె చెట్టిడుడక కొలాచియండు
 అడిగినహింయో అడుగనే అడిగితి
 అడిగినహిండుడక విధవకుండు
 తలచినవదింయో తలచనే తలచి
 తలపుతోడుడక తరలకుండు.
 వారుపడుక గ్రామ భూప వలయు
 ఒడయ తెలయక మీర్మిన అడుగవలయు
 అంటయేగని మత్తులో ఆహివేసి
 తింగి హావుల నాయిక్క దీక్షేదు

అన్నాయ. ఏల్లి తంక్కులకు దూరప్పు బచ్చెయలలో ఒకపిచ్చీలోనివశి వుంటే వ్యోధు పాపం భావిసి. విట్ వారిని వీరిని ఆశ్రయించి, ఆక్కడ లోకం ప్రిన్నస్తుమంచయ, యాప్రిన్ లోపు ప్రిడి, చిస్తుమ్ము స్ట్రైచ్ చీనే చిన్న వ్యోగము సంపాదించు కున్నాడు. ఆ ప్రానించర్చుకు అంకించి సమయములో ఆంధించబట్టు తరువాద లోక యాకెరూమి లోకి పొవబు అ క్కుడు కూడను యా పంచాధనల పూరంభించాడు. ఈ పంచాధనల పుతుతమగా బాహ్యరాష్ట్ర లోక పెట్టు స్థుము యొర్కెడు ఆక్కుడు మంటల పూరంభపైనాయి. ఎస్సువిధమెల్లిన బాధల కుగురియై సప్పటికిని తన సంకల్పమును లోను విడువ లేదు. గర్జువచ్చీ ఆపిల్లవానిని రెండు చివులు గట్టిగ పట్టిక్కిందికి వెట్టి వేశాడు. చెవుల దెబ్బతిని వినటం కోల్పోలునాడు. చూ విచారమన్ఱ ఆర్ట్రైట్రైప్లిస్ ప్రోలో నడుచుకుంటూ వెడుతున్నాడు పాపం తలమిత్రి చూదేలవ్వటికి నుక ఖయలంకరపైన దృష్టును కనుహించింది అతనికి. పెసుకైపున లోకప్రీ సు వెగంగా వస్తున్నాడి. ఒకచిన్న పిల్లవాడు ఆర్ట్రినప్పిన నిడుస్తూ హాహున్నాడు. తాన్నిచుట్టుము అల్లపల ఆపిల్లవానికి సంభించి ప్రమాణాన్ని పునిగట్టి యాపిల్లవాడు గట్టిగ పట్టి అతని ని త్రుక్కుక ఉగాడు. ఈ పుపకార పుతుతమగా ఆర్ట్రైంపబడిన పిల్లవాసి రల్లితంక్కుబ భామన్ ను యంచికి పిల్లి చక్కగా భోజనము పెట్టి నాయనా నిపరిష్టితి యొపిటని స్థితిగ తులను చక్కగా విచారించారు. తన లోక్క పరిషాధనల తనయంచి యొక్క దుష్టి పున్న ది వున్నయ్యగా సత్తున్ని చెప్పాడు. ఆ యంచమని యొక్క సహయమిచేత పెలగ్గే కుమిని లాప ల జుకిచిన్న వని కల్పించాడు. ఆక్కడ సుహి పూరంభపైంది. ఈ విఫమగా పూరంభమును తూ జగత్తుకు యా వెబుతురును అంకించే బట్టును కనిపెట్టిన భామన్. గ్రామ కు వెట్టిన వాడు యా భామన్. రక్తక నింబంధపైన యంత్రములనయా క్రిపట్టినది భామన్. ఆక్కర్మీరముతోని యా అసంతప్పున జగత్తుకు యా ప్రక్కమను అంకించాడు.

దీని చదువొకఱామ. కిదు. పట్టురల, సుళ్ళనము, తన యిక్కిగొశిలము లదే మాల
కారణము. కనుక విద్యుత్ బాటు మనయందు పాత్రమైన గొములను ఆధిపుష్టిగావిరచు
కోఱల. మనయిక్కి చిత్తమనూ అంకట్టుటినికి సత్యంగమను ఆధిపుష్టి చేసుకోవాలి. కనుక
వుత్తమ పురుషు లచేత మనము నైన సంబంధము కల్పించుకున్నప్పుడే మానవత్వము
డిప్పుత్తమైన ఆత్మతత్త్వముగా దూషాలు ఉండి. దీని ఆజ నొంద మనిషాని యందు యన్
కంఠమైన ఆదర్శసూత్రాలను అందిస్తూ వ్యాపు. మన చిత్తమను మనస్సుల్నిసమస్యలు
కొని మానసిక తత్త్వము కొంతవరకు అంకట్టుటినికి సత్యంగము ఆత్మవస్తమ.

కిత్తమ పురుషులతసము చేసిన
చిత్తము నిధచును నిజమండి
మయ్యడకై మరి మోహము చెందిన
మెత్తును రామడిట నిజమండి.
హరిగౌపింది హరిగౌపింది
హరిగౌపింది అనరామండి.

మానవత్తమలో పుండిన దూసవత్త్వమను మనము ఆవిధ్యవింప చేసుకోవాలంటే ఆనందమన్
ఖావముచేత ఆగవంతుని స్నిగ్ధంచాలి. డైవమనగా మణికప్ప పైకమసందు పైడు. నివేదైవ
ముయిక్కిత్తుతిచింబము. ఆప్రతిచంబము యిక్కిత్తుతిధృతియై నియిక్కిచుపుత్తుతి
ధృతియైకై చట్టతే నియిక్కి స్నిధ్యర్థము. కనుక ఆంధ్రశ్యామియిక్కి ఆంద తచ్ఛమనును స్నే
ఖచరణయందుంచి నియిక్కి మానవ త్రాన్ని డిప్పుత్తముగా ఆదర్శవంతమగా నిరూపిందు
కోఱలి.

విభ్రమ్యులా! విభ్రమ్యులా! మానవత్త్వవిలో మనయిక్కిత్తుతి చ
విభ్రమ్యులో యింటే ఆదర్శమను అందించేటపంచిది. మానవ చస్తము యింతనే పుర్తు
ప్రమైనది, పాత్రమైనది, డిప్పమైనది, జీవించతగినది. ఈ విళ్ళనము యిక్కిత్తులువము
చేత మానవుకైవలము ప్రస్తుతవరె ఆకమందు సంచరించటము కూడా వైర్యమన్నాడు.
చీపలవరె ఆంధ్రసవమందు యాతాడి రక్షించుకోటము కూడా వైర్యమన్నాడు.
ఈని దురద్యుమ్య వశాత్తు మానవుడు భూమిపైన నివశించే మానవుగా జీవించటం వైర్య
కోలిదు. మానవుడు మానవుడుగా జీవించటం వైర్యకోలేనప్పుడు యంక మానవత్త్వము
సార్క కుమణి? మానవుడుగా జస్తిలచటం గాపుతనమకాదు. వుంచి మానవుగా తిక్కి
దిష్టుకోటము గాపుదనము. ఆదర్శవంతమైన మానవునిగా మనము నిరూపిందుకోఱలి.
మనలో సముద్రమలు త్రికోణం చేసుకోవాలి. కన్న తల్లి తంపులకు సంక్రమితి తెచ్చించాలి.
మన జస్తి మనకు సరైన క్షమాతను చేకుర్చాలి. జస్తించేన దిశమనకు, జస్తిమాట్టిన
తల్లికిని కృతచ్ఛాచను మనము అందించాలి. ఇదే ఎంపాయిచమనందు అందించిన ధృతి
సూత్రము. చేసన జస్తి భూమిచ్చే స్వర్గాదపి గతియిసి, నొతల్లికండి, నొమాట్టదేశమ కండి

స్వర్ణమీ కూడను నాకు సరియైనది కాదు. దొనిఁ ఖంచినది నాటల్లి అన్నాడు. కనుక్కే
ఇది నామాత్మకివ్వము

ఇది నాప్రియమోత్తాఖపయది నముఱం
దధగ్గటి సుటువ సెరక

తుతికిన నడపేసుగాకడు నమథనుగలడో!

హోభి పోసమనేది విష్ణుయుట అత్తపసరమ, ఉట్టి శాఖమానమే పెరుళో పరదీకమును వు
నము ఛ్యాపించరాడు. నేపోన్ని నీపువిశ్శసించు. నేపోన్ని నీపుకపాడు, నేపోన్ని నీపుసర
శ్శించుకో. దీకమునకు అప్పారమ నీపు తలపిట్ట కూడదు. బోతి ఖూంచిని లాలగించు. ము
తముట్టి పోతస్తము లులగించు. సర్పుబయికమున్న జ్ఞానమును నింపుకో. అన్ని మహముల
యీక్కుటున్న ఒక్కటనేది విశ్శసించు. ఎల్లు లోకములు ఒక యిల్లు మాటిరి విశ్శసించు. ఇదిటు
విష్ణుధో తున్న సమయ్యాన్ని మనము అభిప్రాయి గావించుకోవోలి. ఎవరిని మనము భ్యాపించరచు
ఎవరిని పునము హింసించరిదు. మన ఔంతమంలో యీపుని చేసినప్పటికిన Reaction
Rebound, Reflection. రఘ్వదు.

ఓష్ణ్ణుయులా! విష్ణుర్ములా! సత్యసిలు యనస్మీయున్న సంయు చెతిన
మిరు ఆదిత్యవంతప్రేమ జీవి తోన్ని, భైమ తట్టోన్ని, కిష్కమైన ఆత్మతట్టోన్ని మిరు అనుభవించి
ఆచరించే యాతరులకు అందించే మిరు ఆసందిస్తారని నేను ఆకస్మాన్నాను. ఆసందమంనకు
అంగ్రము అత్తపసరమ, అంగ్రమునకు ఆటల బ్రిఫెనము. మనము యా ఆటలయందు
సక్కుపైన మార్మమును ఉనుసంచే ఆటలయిక్కి క్రొని కూడను మనము సంరక్షించాలి.
కాలమును వృథము చేయిదు. ఎందుకంటే కాలస్తురుంపుడైన తైవమును కర్మల ద్వారా మ
నము ఆసందమును అనుభవించోలి. విష్ణ్ణుయులా! అనేకమండి మిరు భగవతము చ
భివేషండే వచ్చు. దుండుటి అనేవాని కథ మంటుస్తాది అందులో. విష్ణ్ణ్ణు అయినపాడు
సాలగొపిదు కంటల మధువ లోచి తనకాలక్ష్మిములు పూర్తి గావించుకొని తనయిక్కి
స్వానము పూర్తి గావించుకొని తమ చమముల లోపల చౌసు మనగాలి. సాలగు అదు గం
టల మధువోచి తనకాలక్ష్మిములు దీర్ఘమొని స్వానమూడంచినవారు యిచి స్వానము
అని చెప్పించి భగవతము. బిదుకు ఆయన మధులో స్వానసంభ్రమ ఆచంచిన పొని
మాసవస్తున మన్నారు. వెచ్చుగంటల తరువాత ఆచంచిన స్వానసికి రాక్కస స్వానమస్తు
రు. ఉ దుంధుభి యీదుగంటల తరువాత స్వానమూడంచేయాడు. ఆనగే పుత్రున
ప్రవ్వ మహార్మకాలములో అప్పిత్రము గావించేయాడు. కాలము దుర్భాగ్యాగము గావించే
యాదు ఏంధుభి అని చెప్పారు.

ప్రశాంతపైన సమయమంలో, సుప్రభాతము జరుగుచున్న సమయ
మంలో రాబము ఉపవిత్రము గావించుకొని రస్తము కప్పుకొని పడుకొబం ప్రార్థన పూజకును.
ఉవిధమగా కాలమును అప్పిత్రము - చీయటము చేత మన యొక్క కంఠ రెచ్చులు

ప్రేసించి శాఖలు. మెట్టిపెందట మహాత్మమగా కనుపించే వచ్చు, యాకాలమన. రాని ఆఖ్యాంశులది ఉపి మనకు అనంటున్న యాస్తుండి. నిషాంమగా నిద్రనుండి బైచిన వాడు సాంచే రిగా యాపాంపులాడు. ఈ ర్యక్తిజీవులన్ను ఆతి వీటపైన దొఱో భ్రోవ్ క్షత్రిని అందిస్తూ పాతు ఉటి. ఈ శరీరమనకు తగిన కృషిని మనమే అందించాలి. ఒందువలననే కృషిస్త్వానవాడు యిపి అవుతోడున్నారు. విభ్రిర్యులు తప్పు సిగా మిరు మి యొక్క రీర్యుముల ఐపుల యా యొక్క అటులయందు, పాటులయందు, చదువులయందు, సర్వరీత్తములందు దేహమను థార్టు మంతుమగా రూపాందింప చేసుకోవాలి. ఆంగ్రేషు మహాభ్రాంతము. ఆంగ్రేతు చేసి వాడు దేసిని సాధించేచిడు. ఈ ఆంగ్రేషుని నిఖిత్తుము, ఆనందము నిఖిత్తుము అటుల యేర్చినిచి; పాటుల యేర్చినిచి గాని ఘోషరనిఖిత్తపై యొర్చినివి కాదు. ఈనాడు ఆటపాటుల ఘోషర రంగమనగా రూపాందిసాయి. మన లంబ స్థిత్యాంచ విభ్రిర్యులు తమ యొక్క దివ్య పైన, తమ ప్రశ్నని, ప్రప్రాకమును, ప్రయోజనందమును అందించుటకు యాకాబాటుల యందు మిరు పాల్గొనాలి. కాని యానాడు పెరుగుతూ పెముగుతూ శాహు కాలది ఇటుపాటులందు మిరు కొంతవరకు దూరపై శాచున్నారు. కొని మన లంబస్థిత్యాంచ ఐపుల రప్పుని సిగా అటులు పాల్గొనాలి. స్వాస్థ స్వులుకూజినములు దూరమునెట్టేతి. సమత్తు భావము అభిప్రాయి పరచుకోవాలి. మన మందరము సాదరులము, సాదరిముణులమునే డివ్యపైన నివుత్తమును పెంచుకోవాలి. ఒకంసాకరు భ్యాపించుకో మండు తిరస్కరించుకోకుండా త్రీమఫల్ముము మనత్తుజీవినై నిషాంమని భావించి యాత్రీమను త్రధానమైన లభ్యములో వుంచుకొని పోషించుకోవాలి.